

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCXLIX. ad annum DCLXXVI.

Parisiis, 1644

IV. De incontinentibus episcopis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15300

ANNO CHRISTI 853. busque præcipuis breuissime sufficiat prælibasse. Nam plurima colligere poterit, qui hæc attentius legendu-
quæsierit. Ceterum quibus hæc nequaquam sufficiunt,
vel hinc sumant cum rubore silentium: quia optat vas e- Rom. 9.
^{* suis} lectionis anathema esse a Christo pro fratribus ^{*} nostris,
quam perdurare crudelibus in delictis.

III.

Tertiæ ratiocinationis alloquo doluimus, ^d contra priorum monita patrum, vota perniciosissima posterum. Nam quanto frequentius illi noxia vetuerunt, tanto studiosius isti perpetrare vetita non quiescunt. Sicque per contrarium, quod penitus occumbere debuit, insultare non definit: & res quæ tot excisa decretis arescere potuit, ad vicem ^{*} Lernæ capitis, vt ferunt fabulæ, truncata virescit. Denique, quod sine magno dolore dicendum non est, reperiuntur quamplurimi negotio muneric pe-
^{* Hydræ} rituri, mercari velle gratiam Spiritus sancti, dum vile præmium donant, vt pontificalis ordinis sublime culmen accipient; oblii verborum Petri, qui dixit ad Simonem: *Pecunia tua tecum sit in perditionem, quoniam donum Dei existimasti per pecuniam possideri.* Proinde quia & vistatum est tale malum, & maiorum frequenter extat mucrone succisum, nos quoque huic vulneri cancroso ignitum, quod supereft, adhuc iniicimus ferrum; decernentes omnimodo, vt quicumque deinceps pro percipienda sacerdotii dignitate quodlibet præmium dete- Decret. Ino. p. 5. c. 83.

ctus fuerit obtulisse, ex eodem tempore se nouerit anathematis opprobrio condemnatum, atque a ^{*} percepcione Christi corporis & sanguinis alienum, ex quo illum constat hoc execrabilis Christo perpetrasse flagitium. Quod si aliquis extiterit, qui accuset: ille qui hunc ordinem muneric fuerat acceptione lucratus, & suscepiti honoris gradu priuetur, & in monasterio sub perenni pœnitentia religetur. Illi vero qui pro hac causa muneric acceptores extiterint, si clerici fuerint, honoris amissione multentur; si vero laici, anathemate perpetuo condemnentur.

IV.

Quartæ congressionis euentu obuius fese nobis intulit pontificalis culminis lapsus, quem ante flere, quam Concil. Tom. 15.

Rr

disponere compulsi ex ordine sumus. Nam cum secundum carnis assumptæ mysterium ecclesiæ suæ fuerit dignatus caput existere Christus , merito in membris eius intentio episcoporum officia peragere cernitur oculorum. Ipsi enim de sublimiori celsitudine * ordinum re- * ordinis
gunt & disponunt subiectas multitudines plebium. Vnde quanto ipsi sunt sequentium * ducatores , tanto me- * ducto-
ritorum lumine debent esse fulgentes. Quapropter om- res,
nes episcopi , inter ceterarum ornamenta virtutum , nitore carnis debent propensius enitere ; vt ex hoc , audientes munditiam appetant , ex quo doctores immunditia non deturpat. Adeo vt si deinceps episcopi detecti fuerint execrabilibus flagitiis cum quibuslibet feminis pollui , aut familiari peculiaritate versari , nouerint se irrevocabili sententia patrum vlcisci , id est , & loci & ordinis sui dignitate priuari.

V.

Quintæ actionis impulsu peruenit ad totius Concilii sacrum auditum , quosdam sacerdotes & ministros obliuiscentes * maiorum * veteribus constitutis , aut vxorum , aut quarumcumque feminarum immunda societate , & execrabi contagione turpari , * pessimi cordis obstinatione , tam sacræ literis quam patrum regulis obuiantes , nec leui quidem respiramine * memoriae commendantes quod scriptum est : *Sancti estote , quoniam & ego sanctus sum , dicit Dominus.* Et illud apostolicum : *Mortificate membra vestra , quæ sunt super terram , id est , fornicationem & immunditiam , concupiscentiam malam & auaritiam :* quibus quanto est pertinacior * usus in malis , tanto anterioribus conuenit obuiare decretis. Propter quod * flagitiū dedecus , specialiter hoc a sancto Concilio definitur , vt omnes episcopi id ipsum in suis querere solite curent ; & cum hoc verissime reperire potuerint , omnes * placiti cautione tali distingant , vt nūquam ultrius tam abominanda committant. Mulieres vero , seu liberæ sint , seu ancillæ , * ac illis turpitudine sociatæ , ita omnibus modis separantur , * & monasterio tradantur , vt ultrius ad * consciens sui criminis reuertendi omnem habent aditum denegatum. Illi vero si omnino coercerine- quierint , usque ad exitū vitæ suæ monasteriis deputati ,